

Kerknieuwsbrief 33 – 18 april 2021

Vandaag starten we met onze online vieringen. Zonder de aanwezigheid van u als gemeenteleden en ieder op onze eigen plek. Maar op deze manier zijn we toch even met elkaar verbonden. Als u inlogt op de website van de kerk – www.pghurdegaryp.nl – wijst het zich vanzelf. Ook later kunt u de dienst nog volgen via: www.kerkdienstgemist.nl, Fryslân, Hurdegaryp, Nieuw Perspectief. Met de wekelijkse kerknieuwsbrief gaan we door tot we weer fysiek samen kunnen komen.

Meditatie: Wie of wat is wijs?

n.a.v. Johannes 21: 1-14

Allereerst een vertelling van de joodse geleerde Martin Buber over de ware wijsheid: Rabbi Chajim stond eens aan het raam en keek op straat. Toen hij een man voorbij zag gaan, klopte hij tegen de ruit en beduidde hem binnen te komen. Zodra deze in de kamer was, vroeg rabbi Chajim hem: 'Zeg eens, als jij een dikke beurs met geld zou vinden, zou je hem dan aan de rechtmatige bezitter teruggeven?' 'Rabbi', antwoordde de man, 'natuurlijk zou ik, als ik de eigenaar kende, hem het gevondene zonder uitstel geven'. 'Je bent een dwaas', zei rabbi Chajim.

Weer ging hij bij het raam staan, riep een andere voorbijganger en legde hem dezelfde vraag voor. 'Ik ben toch geen dwaas', antwoordde die, 'dat ik een geldbeurs, die ik eerlijk gevonden heb, weer teruggeef'. 'Een booswicht ben je', zei de rabbi en liet een derde binnenkomen. Deze gaf ten antwoord: 'Rabbi, hoe kan ik weten wat ik zal doen? Hoe kan ik weten of het mij zal gelukken over de boze aandrif te zegevieren? Misschien overmant hij mij en eigen ik mij

het vreemde goed toe; maar misschien ook staat God, gezegend zij Hij, mij bij tegen hem en geef ik het gevondene terug aan wie het toebehoort'. 'Hoe voornaam zijn je woorden!' riep de tsaddik, 'Jij bent de ware wijze'.

Wijs zijn, dat is levenskunst. Op de juiste manier reageren, op de juiste manier handelen, denken, spreken, zwijgen soms. Op de juiste manier in de wereld staan en omgaan met elkaar, met God en de naaste. Het zal duidelijk zijn, daarin zullen we nooit volleerd zijn.

Onze bron van wijsheid is in de oudtestamentische traditie belangrijker dan zilver en goud en kostbaarder dan koralen. Het leven is immers veel en veel meer dan onze have en goed. Veel en veel meer dan verstandelijke kennis die we opdoen. Veel en veel meer dan hard werken en winst maken. Leven naar God, levenswijsheid, heeft eerder te maken met liefdevolle betrokkenheid op elkaar. En met het samen de aarde bewonen en bewerken, opdat het een ieder goed gaat. Opdat een ieder tot zijn of haar recht komt.

Toch zijn er van die momenten dat het leven ons zwaar kan vallen, dat we het even niet meer zien zitten. Eenzelfde ervaring als die we tegenkomen in het evangelie naar Johannes.

Het eigenlijke verhaal begint bij Simon Petrus, die gaat vissen en aan de anderen vraagt of ze meegaan. Een mens moet toch wat. En ze doen wat ze altijd al hebben gedaan en misschien is dat ook wel hun redding.

Echter vooralsnog staat het er droevig met hen voor, wat duidelijk wordt uit het vervolg.

De hele nacht vingen ze niets! De netten bleven leeg. Hun inspanningen werden niet beloond.

Ja, even leeg als het net was de inhoud van hun leven.

Er moest iets gaan gebeuren. Ze moesten opnieuw aangesproken worden. En zo gebeurde. Toen het al ochtend werd, lezen we, vroeg een onbekende: 'Hebben jullie soms iets te eten?'

Plotseling wordt er een appèl op hen gedaan, zoals bij elke vraag die van de overzijde, dus van de kant van God, aan de mens wordt gesteld.

Zo vraagt God aan Adam na de zondeval: 'Mens, waar ben je?' Waar sta je in het leven en wat heb je er tot nu toe van gemaakt? Voor jezelf maar ook voor anderen?

En nadat Kaïn zijn broer Abel had gedood, stelt God ook hem een soortgelijke vraag: 'Kaïn, wat heb je gedaan?' Niet dat God dat niet weet, maar Kaïn moet zelf de zwaarte van zijn daad beseffen. Ja, hijzelf moet zich daar bewust van worden.

Elke keer als er in de bijbel een vraag van Godswegen komt, wordt het doen en laten van de mens ter discussie gesteld. Hoe ver ben je gekomen? Wat heb je tot nu toe gedaan? Wat had je eventueel anders kunnen doen? Hoever ben je op jouw levensweg, op jouw weg van wijsheid? Of, waaruit bestaat jouw levenskunst? En in al die vragen en de bezinning daarop, komt de mens steeds dichterbij zijn eigen kern.

Ja, mens waar ben je? Kinderen, wat heb je? In het horen van die stem, daar ligt het begin. Het begin van het eigen onderzoek, het begin van de weg van ommekeer en van heel-wording, van opstanding en wijsheid.

De discipelen moeten erkennen dat ze op dat moment helemaal niets hebben. En dan draagt de onbekende hen op hun netten aan de rechterzijde uit te werpen.

Soms is het nodig al het oude even te laten rusten. Soms is het nodig op te ademen aan iets nieuws en je open te stellen voor iemand of iets anders. Om zo weer op het spoor te komen van je eigen bron. Om zo de inhoud in je eigen netten weer te zien.

En de vissers, ze deden wat Jezus van hen vroeg en hun netten werden gevuld met grote vissen, welgeteld honderddrieënvijftig. Dit laatste, soms wordt het gezien als een beeld van ons leven met alle levenservaringen die daarin zijn opgeslagen. Een heel net vol, dat we met ons meeslepen en dat ook in je eentje te zwaar kan zijn. Maar gelukkig, dan zijn er ook de anderen om ons heen, die ons helpen dragen.

Eenmaal met beide voeten terug op moeder aarde, brandt er al een vuur en ligt er brood en vis. Ja, God schenkt ons alles en aan zijn wijsheid, daar hoeven wij niets aan toe te voegen. We hoeven alleen maar aan te schuiven. De maaltijd is al gereed. Toch vraagt Jezus of de leerlingen de vis willen brengen die ze zelf gevangen hebben. Het resultaat van hun inspanning, het mag er wel degelijk bij! Nee, dat God alles voor ons betekent, wil niet zeggen dat onze daden er niet meer toe doen. Integendeel. Hebben jullie soms iets te eten, vraagt Jezus. Wat is jullie toespis? Wat hebben jullie te bieden? Wat doen jullie met je bron van wijsheid?

En zo gebruikten ze samen de maaltijd, betrokken op elkaar. Zo vormden ze samen een gemeenschap als een blauwdruk voor goed leven. En opnieuw werd het brood gebroken en rondgedeeld en daarna de vis. Opnieuw was er genoeg voor iedereen.

Ik wens u allen goede moed!
ds. Geke Westra

Een lied van Pasen

Lied 642

1. Ik zeg het allen, dat Hij leeft,
dat Hij is opgestaan,
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft
waar wij ook staan of gaan.

2. Ik zeg het allen, en de mond
van allen zegt het voort,
tot over 't ganse wereldrond
de nieuwe morgen gloort.

8. 't Is feest, omdat Hij bij ons is,
de Heer die eeuwige leeft
en die in zijn verrijzenis
alles herschape heeft.

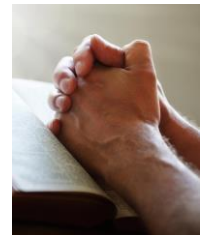
*Tekst: Novalis – 'Ich sag es jedem, dass er lebt'
Vertaling: Ad den Besten*

Gebed bij de derde zondag van Pasen

O God, een wereld is voor ons open gegaan,
een wereld met al zijn schaduw en schemer
gezet in de zon van uw heil;
zend ons die wereld in, o God,
als opgewekte mensen,
met nieuwe ogen, nieuwe oren.

Uit: Zondagswoorden – W.R. van der Zee

Collectes op zondag 18 april

Vandaag is de eerste collecte bestemd voor de Stichting Steunfonds Vluchtelingenwerk Tytsjerksteradiel, zie voor meer info ons kerkblad van april. U kunt uw bijdrage overmaken op rekening: NL36 INGB 0003 5849 77 t.n.v. Stichting Steunfonds Vluchtelingenwerk Tytsjerksteradiel.

Natuurlijk is uw gift voor de instandhouding van de plaatselijke gemeente ook van harte welkom. Hierbij de twee rekeningnummers: NL28 INGB 0009 6965 09 of NL 96 RABO 0320 9800 57 t.n.v. Protestantse Gemeente Hurdegaryp.

De kerkdeuren van Nieuw Perspectief blijven open staan:

- elke dinsdagmorgen van 10 tot 11 uur en
- elke donderdagmiddag van 4 tot 5 uur.

In het stiltecentrum kunt u plaats nemen om even stil te zijn of iets te lezen en daar is ook gelegenheid om een kaarsje aan te steken. In de hal is gelegenheid voor een gesprekje met de predikant. Wat u maar wilt. Welkom!

**Protestantse Gemeente
Hurdegaryp**

© 2021 Protestantse Gemeente Hurdegaryp

De Protestantse Gemeente Hurdegaryp verzendt deze kerknieuwsbrief om in deze uitzonderlijke en moeilijke tijden contact te houden met haar gemeenteleden. Kent u gemeenteleden die deze kerknieuwsbrief nog niet ontvangen? Zij kunnen dit doorgeven via scriba@pghurdegaryp.nl of telefonisch (zie kerkblad).